

de bleve enstemmigt afviste af alle Partier, men Spørgsmaalet handlede blot om noget ganske andet, end der her tales om. Det var under Forberedelsen af Loven af 1907, hvorved de privat ansatte Postbude og Landpostbudene bleve stillede fordelagtigere med Hensyn til Alderstillægsberegning end Statspostbudene, at (vistnok) 42 Postpakkemestre vare hos Lønningsudvalget og bleve afviste, men det, i Anledning af hvilket de bleve afviste, blev rettet Aaret efter. Ved den store Lønningslovs § 19, 2det Stykke, blev det rettet, som de havde henvendt sig til Lønningsudvalget om, og hvis der ikke havde været andet i Vejen, havde disse 22 Postpakkemestre ikke været nødte til at staa udenfor og græde, for saa vare de nemlig blevne hjulpne. Omtrent 20 bleve nemlig den Gang hjulpne, men de 22 ikke. Grunden til, at disse 22 ikke bleve hjulpne, er ikke Forskellen mellem Alderstillægsberegningen for private Postbude, Landpostbude og Statspostbude, nej, det var den fortvivlede Afkortningsbestemmelse, der kom ind i Lønningsloven, hvorefter visse Lønklasser ikke maatte stige mere end 20 pCt., andre Lønklasser ikke maatte stige mere end 15 pCt. og atter andre ikke mere end 10 pCt. Dette bevirkede, at de slettest stillede, de, som Loven netop skulde hjælpe, fordi de havde været mishandlede, bleve standsede i deres Stigning, og det bevirkede, at medens de 20 Postpakkemestre, der stod bedre, ikke kom til at stige 20 pCt. og følgelig ikke fik Afkortning, saa bleve disse 22 Postpakkemestre, der i Forvejen vare mishandlede, tvungne til at blive staaende indtil 1912 uden at blive hjulpne til deres fulde Ret, fordi de saa vilde stige mere end 20 pCt.

Da der nu altsaa har vist sig en Mulighed for, at Spørgsmaalet kan blive taget op igen mellem anden og tredie Behandling, beder jeg den højtærede Indenrigsminister være overbevist om, at det af den ærede Ordfører for Flertallet fremsatte var rigtigt i det faktiske, men det angik blot en helt anden Sag.

Halsted: Det er om den samme Sag, jeg vil sige et Par Ord. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at hvis Udvalget havde forstaaet, hvad Sagen drejede sig om, kan jeg, som i 10 Aar har været Medlem af Lønningsudvalget, ikke tænke mig, at det vilde have foretaget denne øjensynlige Forurettelse. Men selv om det havde gjort det, er jeg overbevist om, at naar det var kommet til Forhandling her i Tinget, og Tinget havde kunnet se det, vilde Tinget ikke være gaaet ind derpaa. Noget sligt

have vi ikke gjort, naar vi have kunnet se det. De Fejl, som ere fremkomne af den Natur, have altid været en Følge af, at man ikke paa det Tidspunkt, da Loven blev vedtagen, kunde se, hvad Loven vilde resultere i.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg finder Anledning til at sige den højtærede Indenrigsminister Tak for de velvillige Udtalelser, han fremkom med i Anledning af det af mine Medforslagsstillere og mig stillede Ændringsforslag om Tilskud til Redningshjemmet „Astrup” i Salling, og da der derved er givet os et godt Haab om, at den højtærede Minister vil tage Forslaget op til tredie Behandling, tillader jeg mig paa Forslagsstillernes Vegne at tage det af os stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af Dinesen, Jacobsen, Kvist, Ferdinand Nielsen, Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds) og Wulff stillede Ændringsforslag til § 19 A er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Pinstrup: Saa vidt jeg kunde høre den højtærede Ministers Udtalelse, gik den ud paa, at det vilde spare os 4—5000 Kr. at ombytte hvert af de to Postkontorer Hjalte- og Flauenskjold med Brevsamlingssteder. Forsaa vidt det holder Stik, hvad jeg tvivler lidt om, og der kan gøres en Række saadanne Forandringer, kan det selvfølgelig betyde noget, og saa forstaaer jeg, at Sparekommissionen har haft sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Jeg vil gerne udtale og rette min Udtalelse ogsaa til Finansudvalget, at naar man har den Sag i Orden, bør man sætte en vis fast Grænse og sige som saa: Naar der er det Antal Postforsendelser ved et Posthus, kan det opretholdes som Posthus, men kommer man under den Grænse, skal det omdannes til Brevsamlingssted. Derved kommer man ud over det vilkaarlige, og det vilkaarlige er altid uheldigt. Det gjorde paa mig i nogen Maade Indtryk af at være vilkaarligt, at man netop var slaaet ned paa et Par saadanne Postkontorer i min Valgkreds. Det er et Tilfælde, der ser ud som en Tanke, men jeg vil nødig tro, at det er Forholdet, det er det selvfølgelig ikke. Jeg vil som sagt henstille, at man sætter en bestemt Grænse for Antallet af Postbesørgelser, saa at et Postkontor, naar det kommer under